

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКА МІСЬКА РАДА
Департамент економіки і інвестицій
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Інститут Менеджменту
Кафедра фінансів
БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ЭКОНОМИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ
Факультет финансов и банковского дела (Беларусь)
ВОЛГОГРАДСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ АРХИТЕКТУРНО-СТРОИТЕЛЬНЫЙ
УНИВЕРСИТЕТ Кафедра экономической теории и экономической политики (Россия)
МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Грузія)
РЕГІОНАЛЬНИЙ ФІЛІАЛ НАЦІОНАЛЬНОГО ІНСТИТУТУ
СТРАТЕГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У М. ЛЬВОВІ
ТЕЛАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ЯКОБА ГОГЕБАШВІЛІ
(Грузія)
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. Ю. ФЕДЬКОВИЧА
Економічний факультет

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної конференції «СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВИХ ТА ІННОВАЦІЙНО- ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ»

1 березня 2013 р.

ВНТУ
ВІННИЦЯ
2013

УДК [336+330.341.1] (477)
ББК [65.261+65.01] (4УКР)
С91

Друкується за рішенням Вченої ради Вінницького національного
технічного університету Міністерства освіти і науки, молоді та спорту
України

Головний редактор: **В. В. Грабко**

Відповідальний за випуск: **В. В. Зянько**

Рецензенти: **В. В. Зянько**, доктор економічних наук, професор;
І. Ю. Єпіфанова, кандидат економічних наук, доцент.

С91 Сучасні тенденції розвитку фінансових та інноваційно-інвестиційних процесів в Україні: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Вінниця : ВНТУ, 2013. – 368 с.

ISBN 978-966-641-508-3

В матеріалах конференції висвітлено доповіді вітчизняних та іноземних науковців, які розглянуто на II Міжнародній науково-практичній конференції «Тенденції управління фінансовими та інноваційними процесами в умовах ринкових перетворень» 1 березня 2013 року в м. Вінниця.

Розраховано на студентів, аспірантів, викладачів, наукових співробітників.

УДК [336+330.341.1] (477)

ББК [65.261+65.01] (4УКР)

Автори вміщених матеріалів висловлюють свою думку, яка не завжди збігається з позицією редакції. Матеріали подано в авторській редакції.

ISBN 978-966-641-508-3

© Вінницький національний
технічний університет, 2013

національної економіки	
Фурик В. Г. Інноваційна спрямованість навчального процесу при вивченні фінансових дисциплін як основа удосконалення змістовності і якості підготовки менеджерів	143
Хачатурян О. С. Щодо формування на регіональному рівні кадрового ресурсу для малих підприємств інноваційного спрямування	145
Ювица Н. В. Економіка Казахстану в системі інноваційних трансформацій	148
Язлюк Б. О. Формування стратегії модернізації економіки як напрям пом'якшення нерівностей та підвищення соціально-економічної безпеки регіонів	151

СЕКЦІЯ 3 СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Гракова М. А. Галузеві особливості реалізації інвестиційного процесу у вугільній промисловості України	153
Давиденко Н. М. Вплив ІРО на фінансову безпеку підприємств аграрного сектору	156
Єпіфанова І. Ю., Нижник Ю. Л. Економічна сутність інвестиційної привабливості ...	159
Єпіфанова І. Ю., Юненко С. В. Методи аналізу ефективності інвестиційної діяльності	161
Журко Т. О., Білостенна О. А., Побережна О. В. Принципи та пріоритети інвестиційної політики підприємства	163
Журко Т. О., Деренько О. А., Базалицький Д. М. Класифікація конфліктів інтересів учасників системи «інвестор-підприємство»	166
Журко Т. О., Шиян А. А., Нікіфорова Л. О. Підвищення рівня ефективності інвестиційного процесу підприємства на основі побудови функцій корисності ...	168
Івахненко І. С. Проблеми інвестування в цінні папери в сучасних умовах розвитку економіки України	171
Коваль Н. О., Терпель Л. В. Сучасні проблеми інвестиційної діяльності в економіці України	173
Ковтун О. А. Проблеми домогосподарств щодо прийняття інвестиційних рішень	177
Кундєєва Г. О., Андреюк Н. В. Стан та тенденції залучення іноземних інвестицій в економіку України	180
Лагута С. М. Особливості інвестиційної діяльності агрохолдингів в Україні	183
Мороз О. В., Кужба А. О. Проблеми та перспективи інвестиційної привабливості легкої промисловості в Україні	185
Мороз Ю. В. Інвестиції та інвестиційний клімат в Україні	187
Пирог О. В. Концептуалізація інвестиційної політики для прогресивного розвитку національного господарства	191
Позднякова Л. О. Роль страхових інвестицій у фінансовому механізмі вітчизняної економіки	193
Пурій Г. В. Вплив інвестиційних проектів на операційну активність гірничо-металургійних підприємств	195
Стасюк Н. Л., Руденко К. О. Проблеми інвестування малого підприємництва ..	197
Харламова Г. О., Зянько П. В. Методики оцінювання інвестиційної привабливості підприємств	200
Химич О. В. Закордонний досвід у залученні іноземних інвестицій	203
Чалюк П. В. Промислова політика в Україні та її інвестиційне забезпечення ...	205
Чернявська Є. І. Корпоративне управління і проблема залучення зовнішніх інвестицій	207
Шпеник Т. К. Моніторинг інвестиційних пропозицій в розвиток туристичної галузі Закарпаття	210

2. Теплова Т.В. Эмпирическое исследование факторов, определяющих инвестиционную активность российских компаний / Т.В. Теплова, М.С. Крылова // Корпоративные финансы. – 2007. - № 1. – С.22-48.

3. Гойко А.Ф. Методи оцінки ефективності інвестицій та пріоритетні напрями їх реалізації / А.Ф. Гойко. — К.: ВІРА-Р, 1999. - 320 с.

4. Олійник Д.І. Ресурсне забезпечення інвестиційної діяльності в Україні/ Д.І. Олійник. – Одеса: ВМВ. – 2005. – 410 с.

5. Ибрагимов Р. Г. Экономический анализ управленческих решений: согласованность финансовой модели оценки/ Р. Г. Ибрагимов // Российский журнал менеджмента. – 2007. –Т. 5. – № 3. – С. 54–84.

6. Мишенин Е. В. Роль показателя EVA ценностно ориентированной модели управления бизнесом / Е. В. Мишенин, Р. П. Косодий // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: економічна. Випуск 33-2. – Донецьк : ДонНТУ, 2008. – С. 131–138.

УДК 330.322

Журко Тетяна Олександрівна, канд. екон. наук, ст. викладач;

Білостенна Олена Анатолівна;

Побережна Олена Валеріївна,

Вінницький національний технічний університет

ПРИНЦИПИ ТА ПРІОРИТЕТИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Інвестиційна діяльність підприємства є процесом обґрунтування і реалізації найбільш ефективних форм вкладення капіталу, спрямованих на розширення економічного потенціалу підприємства. Для підвищення рівня ефективності інвестиційної діяльності підприємство формує інвестиційну політику. Вона має вирішальне значення для функціонування кожного суб'єкта господарювання, незалежно від його розмірів, галузі, правової форми та інших особливостей. Внаслідок цього вибір та успішна реалізація найбільш ефективних інвестиційних проєктів є важливою та актуальною задачею як в науковому, так і в практичному аспектах.

Інвестиційна політика полягає у виборі і реалізації найбільш ефективних форм вкладення капіталу з метою розширення обсягу операційної діяльності і формування інвестиційного прибутку. Основна мета інвестиційної політики полягає у забезпеченні найбільш ефективних шляхів розширення активів підприємства.

Розробляючи інвестиційну політику, керівництву підприємства необхідно враховувати той факт, що вона не повинна суперечити інвестиційній політиці країни, яка орієнтує суб'єкти господарювання на проведення ефективних капіталовкладень у виробництво.

З урахуванням запобігання спаду виробництва та внаслідок обмеженості фінансових можливостей країни інвестиційну політику на макрорівні необхідно здійснювати на основі таких принципів [1-3]:

- розширення можливості залучення внутрішніх (власних) фінансових джерел підприємств для фінансування інвестиційних проєктів, спрямованих на їх технологічну модернізацію та заміну застарілих виробничих потужностей, та створення для цього сприятливих умов;

- спрямування інвестиційних та організаційних ресурсів держави і бізнесу на посилення здатності вітчизняних підприємств продукувати нові знання, технології та інформацію;

- державна підтримка підприємств за рахунок централізованих інвестицій;
- розміщення обмежених централізованих капіталовкладень та державне фінансування інвестиційних проектів виробничого призначення у суворій відповідності до державних цільових програм та виключно на конкурентній основі;
- удосконалення нормативної бази з метою залучення іноземних інвестицій та підвищення рівня економічної ефективності від їх застосування вітчизняними підприємствами;
- розширення практики спільного державно-комерційного фінансування інвестиційних проектів;
- підвищення загальної капіталізації фондового ринку;
- розвиток фондового ринку України та збільшення пропозиції на ньому фінансових інструментів із високими інвестиційними характеристиками та вбудованими механізмами зниження інвестиційних ризиків власників цінних паперів українських емітентів;
- збільшення податкових та дивідендних надходжень до бюджету внаслідок зростання обсягів операцій із фінансовими інструментами, підвищення прозорості діяльності емітентів цінних паперів та детінізації економіки.

При розробці інвестиційної політики підприємству доцільно керуватися такими принципами [1-2, 8]:

- досягнення максимального економічного, науково-технічного і соціального ефекту в результаті здійснення інвестиційної діяльності підприємства;
- одержання підприємством максимального прибутку на вкладений капітал;
- раціональне використання коштів, що спрямовуються на інвестиційну діяльність;
- використання державної підтримки для підвищення ефективності інвестицій;
- одержання пільгових кредитів і позик;
- розробка інвестиційної політики повинна здійснюватись за принципом руху від майбутнього до теперішнього часу, базуючись на управлінській інтуїції, аналізі потенційних можливостей та альтернативних шляхів розвитку бізнесу;
- забезпечення оптимізації рівня інвестиційних ризиків, пов'язаних з реалізацією конкретних проектів.

Взаємозв'язок принципів політики управління інвестиційною діяльністю на макро- та мікрорівнях неведено на рис. 1.1.

При визначенні інвестиційної політики необхідно враховувати такі чинники [6]: основний напрям діяльності підприємства, стан ринку, на який орієнтується підприємство, його частка, якість продукції, рівень цін тощо; фінансово-економічний стан підприємства, рівень технічного обладнання підприємства; стан зовнішнього середовища, фінансові умови інвестування на ринку капіталу.

Таким чином, процес формування інвестиційної політики повинен відповідати економічним інтересам підприємства, орієнтуватися на стратегію розвитку та на створення довгострокових інвестиційних програм, які охоплюють максимально допустимий часовий період, і спрямовані на ефективний розвиток підприємства.

На сьогодні кризові явища у вітчизняній фінансовій сфері на перший план висувають необхідність вирішувати короткострокові проблеми шляхом створення антикризових програм, необхідних для подальшого виживання підприємств у ринкових умовах.

Проте, пріоритетним у формуванні успішної інвестиційної політики повинно бути її спрямування на вирішення довгострокових завдань, а не на отримання короткострокових результатів.

Рис. 1.1. Принципи політики управління інвестиційною діяльністю на макро- та мікрорівнях та їх взаємозв'язок

Джерело: опрацьовано на підставі [1-2, 4-8]

Література

1. Бланк И. А. Основы инвестиционного менеджмента / И. А. Бланк, Т. 1. – К.: Эльга-Н, Ника-Центр, 2001. – 536 с.
2. Бланк И. А. Основы инвестиционного менеджмента / И. А. Бланк, Т. 2. – К.: Эльга-Н, Ника-Центр, 2001. – 512 с.
3. Мареха І. С. Теоретико-методологічні засади визначення якості інвестицій: сутнісно-змістова основа та класифікаційні ознаки. / І. С. Мареха // Механізм регулювання економіки. – 2010. – № 1. – С. 239.

4. Фінансовий менеджмент: Навчальний посібник: / За ред. Проф. Г. Г. Кірейцева. – Київ: ЦУЛ, 2002. – 496 с.
5. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства: Навч. посіб. – К.: Знання, 2004. – 654 с.
6. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність: підруч. для студ. вищ. навч. закл / Т. В. Майорова – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
7. Воробьев Ю. Н. Инвестирование: Учебное пособие. / Ю. Н. Воробьев, Е. И. Воробьева – Симферополь: Таврия, 2004. – 304 с.
8. Основи інвестиційно-інноваційної діяльності: Навч. посіб. / за науковою редакцією В. Г. Федоренко. – К.: Алерта, 2004. – 431 с.

УДК 338.43

**Журко Тетяна Олександрівна, канд. екон. наук, ст. викладач;
Деренько Олена Анатолівна;
Базалицький Дмитро Михайлович,
Вінницький національний технічний університет**

КЛАСИФІКАЦІЯ КОНФЛІКТІВ ІНТЕРЕСІВ УЧАСНИКІВ СИСТЕМИ «ІНВЕСТОР-ПІДПРИЄМСТВО»

Основними учасниками системи „інвестор-підприємство” традиційно є держава, власник підприємства, його персонал, комерційні банки та небанківські фінансові установи. Об’єктивно кожен з них має свої власні економічні інтереси. Ключове місце у цій системі належить підприємству як окремій вихідній ланці народного господарства, повноцінному учаснику економічних процесів, що також виступає об’єктом інвестування. Т. Маляренко [1] вважає, що найбільш перспективною гіпотезою в поясненні причин виникнення конфліктів є така: конфлікти виникають навколо права власності на ресурси. На нашу думку, головним серед інших є конфлікт між інтересами підприємства та іншими учасниками досліджуваної нами системи.

У нашому випадку інтереси учасників інвестиційного процесу визначаємо як усвідомлені потреби різних суб’єктів господарювання, які спонукають їх до здійснення інвестиційної діяльності. Економіка не може функціонувати і розвиватись поза інтересами суб’єктів господарювання. Інтереси можуть бути явними, тобто очевидними і неявними, тобто прихованими. Сформувати більш чітке уявлення про інтереси потенційних інвесторів або об’єктів інвестування дозволяє збір та вивчення інформації про їх діяльність на ринку, успіхи та невдачі, попередній досвід здійснення інвестиційної діяльності і т.д. Таким чином, конфлікт інтересів учасників інвестиційного процесу – це явна або прихована відсутність згоди між інтересами двох або більше учасників інвестиційного процесу.

Конфлікт інтересів учасників інвестиційного процесу виникає не миттєво, а з’являється у результаті тривалого процесу у визначений час і у визначеному просторі. Л. Ємельяненко [2] виокремлює три аспекти визначення меж конфлікту: просторовий, часовий, суб’єктний. Погоджуємось з її думкою про те, що знання меж конфлікту дозволяє вибрати адекватну форму впливу на його врегулювання. Просторова межа конфлікту визначає території, на яких відбувається конфлікт. Часова межа конфлікту характеризує тривалість конфлікту в часі, його початок і закінчення. Суб’єктна межа визначає кількість учасників у конфлікті на момент його початку.

Для кращого розуміння сутності, особливостей і наслідків конфліктів інтересів учасників інвестиційного процесу, здійснимо спробу їх класифікування за певними

Наукове видання

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВИХ ТА ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Головний редактор: **В.В. Грабко**

Відповідальний за випуск: **Зянько В.В.**

Підписано до друку 17.02.2013 р.
Формат 29,7×42 1/4. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Друк різнографічний Ум. друк. арк. **28,73**
Наклад 150 прим. Зам. № 2013-009

Вінницький національний технічний університет,
21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009

Віддруковано в Вінницькому національному технічному університеті
в комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі.
21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
ВНТУ, ГНК, к. 114.
Тел. (0432) 59-87-38.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009